

Sygn. akt V KO 48/21

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **B. G.**,

oskarżonej z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 lipca 2021 r.

inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w P. z dnia 10 czerwca 2021 r.,

sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. wystąpił w inicjatywą przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. z uwagi na wystąpienie przesłanki dobra wymiaru sprawiedliwości. Podstawą do jej stwierdzenia był fakt, że oskarżoną w niniejszej sprawie jest matka sędzi T. G., pełniącej od kilkunastu lat służbę w VI Wydziale Karnym tego Sądu. Sędzia sprawozdawca oraz pozostali orzekający w III Wydziale Karny sędziowie powołując się na znajomość służbową czy też koleżeńską złożyli wnioski w trybie art. 41 § 1 k.p.k. Przemawiają za przyjęciem tej przesłanki również okoliczności niniejszej sprawy, która dotyczy kwestii majątkowych pomiędzy członkami rodziny sędzi T. G.. Treść relacji złożonych przez świadka G. G. – ojca sędzi T. G. wskazuje na jej udział w działaniach mających na celu udaremnienie zaspokojenia wierzyciela –

brata oskarżonej B. G.. Sędzia T. G. jest osobą znaną w Sądzie występującym z racji okresu pełnionej służby oraz pełnienia funkcji przewodniczącej wydziału, utrzymuje z wieloma sędziami relacje towarzyskie. Ponadto w Sądzie Rejonowym w P. służbę sędziego pełni szwagierka sędzi T. G., sędzia D. K. G..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Postulat przedstawiony przez Sąd Rejonowy w P. zasługiwał na uwzględnienie. W przedstawionych w wystąpieniu uwarunkowaniach dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., uzasadnia przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Przekonuje o tym przede wszystkim charakter niniejszej sprawy, która dotyczy zawłości majątkowych pomiędzy członkami rodziny sędzi T. G., zaś w materiale dowodowym zawarte są treści wskazujące na podejmowanie w tym zakresie również aktywności przez w/w sędzię. Znajomość choćby już na stopie zawodowej z sędziami Sądu właściwego skutkowałą złożeniem przez część z nich wniosków w trybie art. 41 § 1 k.p.k.

Zgodzić się trzeba z Sądem właściwym, że powyższe okoliczności mogą wywierać wpływ zarówno na swobodę orzekania, jak też implikować uzasadnione obawy o brak warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd właściwy. Sąd Najwyższy konsekwentnie stoi na stanowisku, że należy unikać sytuacji mogących generować w opinii publicznej negatywny wizerunek wymiaru sprawiedliwości, który nie jest w stanie zagwarantować stronom prawa do bezstronnego procesu. *In casu* nie można wykluczyć obawy, że decydowanie w przedmiocie odpowiedzialności karnej matki sędziego Sądu orzekającego mogłoby w opinii publicznej wywoływać przekonanie, że na treści rozstrzygnięcia zaważyły pozamerytoryczne względy. Taki stan podważałby zaufanie społeczne do wymiaru sprawiedliwości i godził tym samym w jego dobro. Potrzeba eliminowania takich implikacji jak też zagwarantowania warunków swobody orzekania wpisuje się w przesłankę przekazania sprawy w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., stąd orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.